

SYLABUS

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2022- 2025 (skrajne daty)
Rok akademicki 2022/2023

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	ANALIZA DYSKURSU MEDIALNEGO
Kod przedmiotu*	IC4/51
nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Kolegium Nauk Humanistycznych
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Instytut Polonistyki i Dziennikarstwa
Kierunek studiów	dziennikarstwo i komunikacja społeczna
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	studia stacjonarne
Rok i semestr/y studiów	I rok, semestr drugi
Rodzaj przedmiotu	przedmiot kierunkowy do wyboru
Język wykładowy	polski
Koordinator	dr hab. prof. UR Urszula Gajewska (członkini Zespołu Programowego kierunku studiów DiKS)
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	dr hab. Urszula Gajewska, prof. UR (autorka programu) , pracownicy Zakładu Lingwistyki Kulturowej i Komunikacji Społecznej

* -opcjonalnie, zgodnie z ustaleniami w Jednostce

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	Liczba pkt. ECTS
2		10							1

1.2. SPOSÓB REALIZACJI ZAJĘĆ:

ZAJĘCIA W FORMIE TRADYCYJNEJ

ZAJĘCIA W FORMIE ZDALNEJ (JEŚLI WYMAGAJĄ TEGO AKTUALNIE OBOWIĄZUJĄCE PRZEPISY).

1.3 FORMA ZALICZENIA PRZEDMIOTU (Z TOKU):

ZALICZENIE Z OCENĄ

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

wiedza z zakresu retoryki, stylistyki i genologii dziennikarskiej zdobyta w pierwszym semestrze studiów

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1 Cele przedmiotu

C1	Zdobycie wiedzy na temat specyfiki i zróżnicowania dyskursu medialnego
C2	Poznanie podstawowych procedur badawczych stosowanych w analizie dyskursu medialnego
C3	Wykształcenie umiejętności analizy dyskursu medialnego

3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (EFEKT UCZENIA SIĘ)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu	Odniesienie do efektów kierunkowych ¹
EK_01	Student/ka zna i opisuje specyfikę oraz zróżnicowanie dyskursu medialnego.	K_Wo1, K_Wo2, K_Wo3, K_Wo7, K_Wo8
EK_02	Student/ka zna i rozumie założenia oraz metody analizy dyskursu medialnego	K_Wo1, K_Wo2, K_Wo3, K_Wo7, K_Wo8
EK_03	Student/ka potrafi wykorzystywać poznane techniki badawcze w analizie tekstów medialnych.	K_Wo1, K_Wo2, K_Wo3, K_Wo7, K_Wo8, K_Uo3
EK-04	Student/ka umie oceniać i poddać krytycznej analizie wybrane teksty medialne	K_Uo3, K_Uo7, K_Uo8
EK_04	Student/ka troszczy się o rozwój swoich kompetencji związanych z analizy przekazów medialnych.	K_Uo8
EK_05	Student/ka wykorzystuje swoją wiedzę i umiejętności w działaniach komunikacyjnych i społecznych.	K_Ko1, K_Ko2,

3.3 Treści programowe

A. Problematyka wykładu

Treści merytoryczne
Nie dotyczy

B. Problematyka ćwiczeń audytoryjnych, konwersatoryjnych, laboratoryjnych, zajęć praktycznych

¹ W przypadku ścieżki kształcenia prowadzącej do uzyskania kwalifikacji nauczycielskich uwzględnić również efekty uczenia się ze standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela. z

Treści merytoryczne
1. Dyskurs a tekst.
2. Specyfika i zróżnicowanie dyskursu medialnego. Dyskurs medialny jako przedmiot badań interdyscyplinarnych. Ekspozycje dyskursy medialnego.
3. Analiza dyskursu medialnego jako technika badawcza – zasady, cele i zakresy badawcze.
4. Podstawowe kategorie analityczne dyskursu medialnego: tematyka, język, wewnętrzna struktura i organizacja, relacja między dyskursem a kontekstem sytuacyjnym.
5. Perspektywy analizy dyskursu medialnego (na przykład: perspektywa postkolonialna, feministyczna, postfoucaultowska).
6. Analiza wybranego przekazu medialnego – opis działań i technik badawczych.
7. Prezentacja analiz przygotowanych przez studentów.

3.4 METODY DYDAKTYCZNE

ANALIZA TEKSTÓW MEDIALNYCH Z DYSKUSJĄ, PRACA W GRUPACH, PREZENTACJA MULTIMEDIALNA.

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 SPOSOBY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw, ...)
EK_01, EK_02, EK_03, EK_04, EK_05	<p>Ocena formująca: ocena przygotowania do zajęć i udziału w dyskusji, ocena praktycznych umiejętności studenta: pracy w grupie, analizy tekstów, wykonywania bieżących zadań i ćwiczeń.</p> <p>Ocena podsumowująca: na podstawie aktywnego udziału w zajęciach, ocen częściowych z wykonanych zadań i pracy pisemnej/prezentacji (analiza wybranego przekazu medialnego).</p>	ćwiczenia

4.2 WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU (KRYTERIA OCENIANIA)

Ocena zaliczeniowa to ocena łączna z pracy pisemnej (60%), aktywnego udziału w zajęciach i ocen częściowych z wykonywanych zadań (40%).

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe wynikające z harmonogramu studiów	Ćwiczenia – 10 g.
Inne z udziałem nauczyciela akademickiego (udział w konsultacjach, egzaminie)	Udział w konsultacjach – 1 g.
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta (przygotowanie do zajęć, zaliczenia, egzaminu, napisanie referatu itp.)	Przygotowanie do zajęć – 14 g. Przygotowanie prac pisemnych – 5 g.
SUMA GODZIN	30 g.
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	1

- Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

NIE PRZEWIDUJE SIĘ

WYMIAR GODZINOWY	
ZASADY I FORMY ODBYWANIA PRAKTYK	

7. LITERATURA

Literatura podstawowa:

M. Czyżewski, *W poszukiwaniu przyczyn prawicowego ekstremizmu (analiza prasy)*, [w:] *Rytualny chaos. Studium dyskursu publicznego*, red. A. Piotrowski, S. Kowalski, M. Czyżewski, Warszawa 2010, s. 328-362.

M. Lisowska-Magdziarz, *Analiza tekstu w dyskursie medialnym. Przewodnik dla studentów*, Kraków 2007.

I. Loewe, *Dyskurs medialny – przegląd stanowisk badawczych*, „Forum Lingwistyczne”, nr 1, 2014.

T. Piekot, *Dyskurs polskich wiadomości prasowych*, Kraków 2006, s. 23-32, 38-48, 110-160.

U. Żydek-Bednarczuk, *Dyskurs medialny*, [w:] *Style współczesnej polszczyzny. Przewodnik po stylistyce polskiej*, red. E. Malinowska, J. Nocoń, U. Żydek-Bednarczuk, Kraków 2013, s. 187-193.

Literatura uzupełniająca:

K. Dunin, *Granice dyskursu publicznego. Telewizyjny talk-show z udziałem lesbijek*, [w:] *Rytualny chaos. Studium dyskursu publicznego*, red. A. Piotrowski, S. Kowalski, M. Czyżewski, Warszawa 2010, s. 121-146.

N. Fairclough, *Media Discourse*, Bloomsbury Academic, 2009.

M. Kochan, *Medialny konstrukt Polaka. Przykładowa analiza polskiego dyskursu publicznego inspirowana teorią postkolonialną*, [w:] *Analiza dyskursu publicznego. Przegląd metod i perspektyw badawczych*, red. M. Czyżewski, M. Otrócki, T. Piekot, J. Stachowiak, Warszawa 2017, s. 223-252.

M. Krauz, *Relacja między tekstem i dyskursem w polskiej literaturze językoznawczej*, „Słowo. Studia językoznawcze”, nr 1, Rzeszów 2010.

Krytyczna analiza dyskursu. Interdyscyplinarne podejście do komunikacji społecznej, red. A. Duszak, N. Fairclough, Kraków 2008.

T. Piekot, *Telewizyjne debaty polityków jako przykład dyskursu publicznego*, Kraków 2009.

A. Piotrowski, *Lęk przed Europą w polskim dyskursie katolickim (analiza prasy)*, [w:] *Rytualny chaos. Studium dyskursu publicznego*, red. A. Piotrowski, S. Kowalski, M. Czyżewski, Warszawa 2010, s. 315-327.

B. Witosz, *Tekst a/i dyskurs w perspektywie polskiej tradycji badań nad tekstem*, [w:] *Lingwistyka tekstu w Polsce i w Niemczech. Pojęcia. Problemy. Perspektywy*, red. Z. Bilut-Homplewicz, W. Czachur, M. Smykała, Wrocław 2009.

AKCEPTACJA KIEROWNIKA JEDNOSTKI LUB OSOBY UPOWAŻNIONEJ